

[Bilgrav-Nielsen]

anden og lidt bedre sammenhæng. Det kunne have været på sin plads at diskutere nogle andre forudsætninger for netop at tilvejebringe en så kraftig ekspansion i det, man kalder for investeringer i strukturpolitiske foranstaltninger. Jeg tænker naturligvis på det forkætrede begreb serviceydelser, service-niveau – andre kalder det for indkomstoversførsler, og hvad ved jeg – alle de poster i vores udgiftspolitik, som ikke har at gøre med det, som denne investeringsplan omhandler.

Debatten om niveauet på dette andet område må med ind, og jeg mener også, det er i regeringens interesse. Det er i hvert fald tydeligt både i de majforlig, som har været etableret, og i regeringens eget handlingsprogram, at en ekspansion på det strukturpolitiske felt forudsætter en betydelig tilbageholdenhed på andre områder.

Her vil jeg godt slutte med et spørgsmål til finansministeren. Finansministeren sagde, som rigtigt er, at investeringsprogrammet, som det er optrykt i Småtryk nr. 26, er en sag, der har foreløbig karakter, og som vil være under fortsat ajourføring – årlig ajourføring tror jeg finansministeren sagde. Jeg vil gerne direkte fra dette citat af finansministeren – »årlig ajourføring« – gå over til at citere de sidste 2 linjer i indledningen til Småtryk nr. 26, hvor der står:

»... mens det samlede program forudsættes ajourført årligt som led i de udgiftspolitiske runder.«

Er en udgiftspolitisk runde nært forestående? Jeg håber det. Jeg mener, det ville være fornuftigt, om regeringen allerede nu i dette forår før endelig programmering af den nye finanslov stiler efter at få gennemført det, man kunne kalde for en ny udgiftspolitisk runde, altså en forhandling med en række partier om den store sammenhæng i den økonomiske politik, således at vi også får de ting med ind, der er en forudsætning for, at vi kan ekspandere på de strukturpolitiske områder.

Steen Folke (VS):

Man behøvede ikke ligefrem at være nogen ørn for på forhånd at kunne forudsige, hvad det var, fremskridtspartiet ville med forespørgslen om de offentlige investeringer. For Z er offentlige investeringer principielt

af det onde. Alting er meget bedre, hvis det overlades til det private initiativ, også hvis det betyder, at gassen skal sælges til udlandet, eller at togdriften afhænger af, om det er profitabelt at køre mellem Svendborg og Ringe.

I forskellige, noget mere beherskede udgaver er det det samme, vi hører fra andre borgerlige partier. De statslige udgifter skal beskæres, og så betyder det mindre, hvad det er for nogle, bare det ikke rammer erhvervslivet og forringer mulighederne for at holde lønarbejderne og de underprivilegerede under kontrol. Færre boliger, mere politi, tilbage til den zaristiske natvægterstat. Det er der ikke noget nyt i og heller ikke noget særlig interessant i.

Men da vi nu er her alligevel, vil vi godt sige et par ord om det offentlige investeringsprogram, som netop er blevet offentliggjort.

Det har ganske vist taget nogle år for venstrefløjen at komme ud over den opfattelse, at alt, hvad der var statsligt eller offentligt, var godt. Men for VS i hvert fald er det ikke sådan, at udvidelser af de offentlige udgifter pr. definition er helt fint. De skal selvfølgelig betales, og det er som bekendt lønarbejderne, der betaler den overvejende del. Derfor er det meget afgørende, hvad det er for nogle investeringer, der er tale om. Vi er ikke enige med regeringen om, hvilke kriterier der skal lægges til grund for prioriteringen. Det fremgår allerede af det grundlag, som skitseres i begyndelsen af finansministeriets redegørelse. Filosofien bag det hele er, at investeringspolitikken skal sigte på at forberede en kommende konjunkturforbedring, som det hedder. Sådan en går alverdens socialdemokrater jo altid og venter på.

Et rigtigere udgangspunkt ville være følgende. For det første: hvilke behov har lønarbejderne med hensyn til produktion og beskæftigelse? For det andet: hvordan er det muligt gennem investeringspolitikken at gøre den danske arbejderklasse bare lidt mindre afhængig af den internationale og nationale kapitalens luner – læs: profitinteresser? Og for det tredje: hvordan kan man igennem investeringspolitikken afbøde nogle af de virkninger på reallønnen og på de sociale vilkår, som den økonomiske krise har?

Dette udgangspunkt giver i virkeligheden nogle ret præcise ideer om, hvad det er for nogle ting, man skal satse på. Det er energi-